

РЕШЕНИЕ

№ 8390

гр. София, 30.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 03.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **13559** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл.44,ал.1 и ал.13 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/.

Образувано е по жалба на С. Г. гражданин на А. срещу ЗАПОВЕД УРИ 5392-1144 от 27.11.2018г. на Началник сектор „Миграция“-СДВР, с която е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ -„краткосрочно настаняване на чужденец в обособено за целта звено в специален дом“.

По изложените в жалбата съображения –се моли обжалваната заповед да бъде отменена. Твърди се, че лицето е непридружен непълнолетен, поради което е недопустимо настаняването му и заповедта е нищожен административен акт. На следващо място се визира, че не са изпълнени изискванията на чл.15, ал.8 от Закона за закрила на детето да му се подsigури квалифицирана правна помощ. Твърди се и че издаването на заповедта е неправомерно с оглед депозираната на 05.12.2018г. молба за закрила. С оглед изложеното –се моли жалбата да се уважи.

В съдебно заседание - жалбоподателят, призован чрез процесуалния му представител, не се явява и представлява.

Ответникът, чрез юрк.П., изразява становище за неоснователност на жалбата. Излага подробни съображения в писмени бележки, където оспорва като защитна теза твърдението на жалбоподателя, че е непридружен непълнолетен. Сочи, че същият е посочил датата си на раждане, в производството, в което му е бил подsigурен преводач и не е правил твърдения, че е непълнолетен, поради което и последващото му възражение в тази насока е защитна позиция. Обобщава, че заповедта е издадена от

надлежен орган, в съответствие с материално-правните разпоредби на закона, и целта му, поради което следва жалбата против същата да се отхвърли като неоснователна.

Административен съд – София град, I отделение, 47състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е в срок, от адресат на акта, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ, като се намира същата за неоснователна по следните съображения:

Видно от издадената заповед №УРИ 5392 ПАМ-1144 от 27.11.2018г. , с нея е наложено краткосрочно настаняване за срок до 30 календарни дни с цел да се проведат действия по първоначалната идентификация и установяване самоличността на представилия се като С. Г., лице от мъжки пол, гражданин на А., [дата на раждане] . В обстоятелствената част е посочено, че на 26.11.2018г. около 22.00 при полицейска проверка на [улица] служители на 09 РУ са задържали лицето без документи, което е обусловило и налагането на ПАМ, съобразно докладна записка УРИ 5392Р-1250 от 27.11.2018г..Видно от докладна записка на л.9 се потвърждава пресъздаденото в заповедта, че на 26.11.2018г. около 22.00 при полицейска проверка на [улица] служители на 09 РУ са задържали жалбоподателя.

Мярката е наложена на основаниечл.44, ал.1 и ал.13 от ЗЧРБ.

Към преписката е приложен приемо-предавателен протокол на л.10, видно от който още на 27.11.2018г. лицето е предадено и настанено в Б..

Приложен е и приемо-предавателне протокол от 18.12.2018г., че лицето е предадено на ДАБ-Х. във връзка с молба за закрила №105400-1895 от 06.12.2018г. /л.21/.

Делото е окомплектовано със заповед №513з-9288 от 07.12.2016г. на л.12 на директора на СДВР, с която същият оправомощава началник отдел“Миграция“ да налага ПАМ по чл.44 от ЗЧРБ. Приложено е и удостоверение на л.15 от отдел „Човешки ресурси“, че към датата на издаване на заповедта лицето К.Г. заема длъжността началник сектор „Миграция“ при СДВР.

На основание чл.163, ал.3 от АПК на страните е указана при насрочване на делото с определение №8426 от 01.11.2019г. доказателствената тежест /л.28/.

СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

На първо място относно вадидността на заповедта се установява, че видно от заповед №513з-9288 от 07.12.2016г. на л.12 на директора на СДВР, същият е оправомощил началник отдел“Миграция“ да налага ПАМ по чл.44 от ЗЧРБ, каквато длъжност безспорно е заемал К.Г., видно от удостоверение на л.15 от отдел „Човешки ресурси“, поради което се прави извода, че заповедта е валиден индивидуален админисративен акт.

Не се възприема становището на жалбоподателя, че същият е непълнолетен. В докладната записка от 26.11.2018г. е посочено, че лицето е родено на 03.01.2000г. и е гражданин на А.. В протокола от 27.11.2018г. също е посочено, че представилият се като С. Г. е [дата на раждане] и е гражданин на А.. Този протокол е подписан от длъжностното лице С., приелото дл.лице от Б. и от чужденеца.

На 18.12.2018г. лицето е напуснало Б. и е предадено на ДАБ-Х.. За периода на престоя от 27.11.2018г. до 18.12.2018г. няма нито едно възражение –устно или писмено, че лицето е непълнолетно и не е съгласно с отразената дата на раждане. За периода до произнасяне по молбата за закрила вкл. до с.з., също няма подобни обективни следи. Лицето е упълномощило още на 12.12.2018г /л.6/ адв.В., адв.Н. и адв.Х. да изготвят жалбата и да го представляват пред АС. При освобождаването от СДВНЧ –адв.В. с

молба от 27.03.2019г. е посочил, че поддържа жалбата и че лицето има правен интерес от депозирането ѝ вкл. да се установи, че посочената в заповедта възраст не отговаря на действителната, но не е направил доказателствени искания в тази връзка. На адв.В. е изпратена призовка и определението за насрочване с указаната доказателствена тежест вкл., че жалбоподателят трябва да докаже твърдяните обстоятелства с жалбата си. В съдебно заседание жалбоподателят не е бил представяван и не са направени доказателствени искания.

Следователно- съдът приема за защитна теза твърдението, че жалбоподателят е непълнолетен. Следва да се има предвид, че не се твърди никъде – нито в жалбата, нито в молбата на адв.В. от 27.03.2019г. кога точно е родено лицето и както се посочи за периода от над 1 година – няма никаква обективен израз на това твърдение, извън жалбата. Същата отделно от това, не е подкрепена с доказателства. Не е представен документ, от който да се установи каква е рожденната дата на лицето, не е направено искане да се извърши съдебно-медицинска експертиза чрез изследване на костна структура, която да установи вероятната възраст на лицето. За да се направи подобно изследване /което и административният орган го извърша при основателни съмнения и доводи в производството/, то следва да има твърдение на каква точно възраст е жалбоподателят. Не е достатъчно да се визира, че към 26.11.2018г. е бил непълнолетен, защото това означава, че може да е роден и 2011,2012 и т.н..От друга страна –няма никакви доказателства, че определено длъжностно лице си е „измислило“ датата, месеца и годината на раждане на жалбоподателя, която присъства в докладната записка, която не е оспорена като документ и в два приемо-предавателни протокола. Касае се и за официален документ /докладната записка/, който има доказателствена сила /необорена/ за отразените факти и обстоятелства. С оглед изложеното – твърдението за непълнолетност и съставът намира за защитна теза.

Не се споделя възражението на жалбоподателя, че след като е депозирал молбата за закрила на 06.12.2018г. заповедта за наложена ПАМ от 27.11.2018г. е незаконосъобразна. Преценката за законосъобразност се извършва към момента на постановяване на акта и макар АПК да допуска да се преценяват и новонастъпили обстоятелства, то изложеното не е от посочената категория. Недопустимо е от волята и последващите действия на оспорващия да се постави законосъобразността на постановените преди това актове, тъй като така би се обезсмислило цялото производство. Ако се касае факти от значение за случая, които не са били установени от ответника – е друга хипотеза. Последният не би могъл и да предполага, а и не е длъжен, че жалбоподателят ще потърси впоследствие закрила чрез подаването на молба до ДАБ. Също както не е бил длъжен и да предположи, че оспорвайки заповедта ще пледира за непълнолетие. Друг би бил въпроса, ако същият в производството – от неговото начало до приключването му е правил подобни твърдения и ответникът не ги е проверил. Не се и предлолага, че лице, което е непълнолетно ще се установи в късните часове на нощта, разхождайки се само по улицата. В този аспект е и посл.предположение на чл.44, ал.13 от ЗЧРБ, че чужденци, за които се предполага, че са непълнолетни се настаняват в краен случай /след преценка на най-добрия интерес на детето/ и то в специални помещения. В тази насока –СЪДЪТ намира, че в производството не са допуснати процесуални нарушения, в това число и съществени такива.

Правилно е приложен и материалния закон, както и е съобразена и целта на закона. Мярката е наложена на основание чл.44, ал.1 и ал.13 от ЗЧРБ. Съгласно последната

разпоредба може при преценка на принципите за пропорционалност и съразмерност чужденецът краткосрочно да се настани до 30 дни за провеждане на действия по първоначална идентификация и установяване на самоличност.

Следователно – не е изключено настаняването на непълнолетни, но при преценка на най-добрия интерес на детето, като конкретно съставът приема от доказателствата по делото, че не се касае за непълнолетно лице. За установяване самоличността на жалбопадателя същият правилно е бил настанен краткосрочно до 30 дни, поради което се прави и извода, че заповедта е и материално-законосъобразна. Лицето е освободено на 20-тия ден от настаняването си, поради което е съобразена и целта на закона.

С оглед всичко изложено се прави извода, че жалбата изцяло е неоснователна и следва да се отхвърли.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на С. Г. гражданин на А. срещу ЗАПОВЕД УРИ 5392-1144 от 27.11.2018г. на Началник сектор „Миграция“-СДВР, с която е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ -, краткосрочно настаняване на чужденец в обособено за целта звено в специален дом за срок до 30 дни“.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред ВАС чрез АССГ. Преписи на страните.

Съдия: